

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21540/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић чланова већа, у парници тужиоца ЈП „ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ“ Београд, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Горан Дончић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4741/22 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 4741/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 4741/22 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначено је решење Основног суда у Нишу П 4392/20 од 24.12.2021. године и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 5.832,00 динара у року од осам дана од пријема одлуке под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 21.800,00 динара у року од осам дана од дана пријема одлуке под претњом принудног извршења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези са чланом 420. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 18.03.2019. године. Вредност побијаног дела решења износи 5.832,00 динара, који износ је очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијана другостепена одлука донета је дана 01.09.2022. године, у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, то се у овој врсти спора не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, то је Врховни касациони суд, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић